

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת
בניסת השבת: 19:13
יציאת השבת: 20:12

עלון מס' 93
כ"ז אבתש"ע
ראה

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"בָּנִים אַתֶּם, לַה' אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תִתְגַּדְּדוּ... (דברים, י"ד, א')

"בָּנִים אַתֶּם, לַה'
אֱלֹהֵיכֶם"
(דברים יד, א)
אלאר פעם אחד
לצדיקי-הדור
הלונאי שהייתי אוהב
את הצדיקים
כלנו שהקב"ה אוהב
את הרשעים.

כך הבורא, מלך העולם כולו, שלח את האדם לעוה"ז כדי לעסוק בתורה ובמצוות. כאשר מגיעה עת פרידתו מהעולם בוכים קרוביו וידידיו על הפרידה. בא משה רבנו ואומר: "למה תבכו עליו - בנים אתם לה' אלהיכם?" הרי נשמתכם אצולה משמי מרום והיא חלק אלוה ממעל, הרי ודאי נצחית היא ואינה מתה במיתת הגוף, לכן לא תתגודדו להצטער יותר מדי כי זה יראה ח"ו שאינכם מאמינים בנצחיות הנפש...

משל למלך ששלח את בנו לכפר אחד לגדלו. כשגדל שלח להביאו אל ארמונו כדי להמליכו.
התחילו כל בני הכפר לבכות על פרידתו מהם. היה ביניהם חכם אחד שפנה אל אחיו בני הכפר ואמר להם: "מדוע הנכם בוכים, בשעה שידוע לכם שבן המלך עוזב אותנו לטובתו- למלוך על כל הארץ, אדרבה, צריכים אתם לשמוח בשמחתו כי רבה היא".

"בל הנדבה
בתפילה
נענה"
~ ידועלנו ~

"רִאֵה, אָנֹכִי נֹתֵן לַפְּנֵיכֶם... (דברים, י"א, כ"ד)

מסופר על ר' הרשלי, איש כפר גידזל, שהיה נחשב כצדיק נסתר. פעם ביקרו בביתו ר' אברהם משה מפשיסחא ור' יצחק מוורקי ותהו על קנקנו. התחילו לדבר בדברי תורה ובקשו שגם הוא יאמר. ענה להם: "מה יכול כפרי שכמוני לומר? תורה כפריית..."

כתוב "ראה אנוכי", פירוש: יסתכל כל אחד ב"אנוכי" שלו ואל יפזול לעברו של הזולת ואל יעמידהו במבחן כלשהו...

"וְאָכַלְתֶּם-שֵׁם, לַפְּנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם, וּשְׂמוֹזֹתֶם בְּכָל מִשְׁלַח יְדְכֶם... (דברים, י"ב, ז')

"מִי שְׂאִינוּ מְהַנֶּה
אֶת אַחֲרֵינוּ,
מְמַזְמָנֵנוּ,
עַל יְדֵי זֶה
גְּזַלְנִים כְּאֵים
עָלֵינוּ"
ר' נתמן

כשהאדם אוכל לשם שמים כדי שיהיה לו כח לעבוד את הבורא, וכן אם מקדש את אכילתו ואומר על השולחן דברי תורה, אז תמיד יהיה שמח בחלקו וביגיע כפיו, למרות שפרנסתו מצומצמת, כיוון שכל מטרתו היא לשם שמים ולא למלאות תאוותיו.

ומי שאינו עושה כן, לעולם אינו שמח בחלקו וזה שנא' "ואכלתם שם לפני ה'..." אם נאכל לשם שמים אז "ושמחתם לפני ה'..."

אם חברך הרגיז אותך, אל נא תכעס, שלוט ברוחך ותתבונן אם חלילה היית חולה והרופאים מצווים שתיקח סם תרופה כי כל חיך תלויים בזה, ותרופה זו מרה מאוד מאוד, היתכן שלא תתגבר ותבלע את התרופה?

כן הדבר הזה: הסבלנות היא תרופת הנפש והגם שקשה לאדם לסבול שמחרפים ומגדפים אותו, בכל זאת אם יתאזר בסבלנות ולא ישיב לחורפיו דבר, הרי נשמתו עולה ומתעלה, ועליו נאמר "הנעלבין ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה ושמהים ביסורים... עליהם נאמר "כצאת השמש בגבורתו".

מתוך בני בנימין

המגיד הירושלמי, רבי בן ציון ידלר, מספר בספרו "בטוב ירושלים" על אביו שהוקיר והעריך מאוד את אביו, סבו של רבי בן ציון. הוא מוסיף ומספר על אביו שבשנות ילדותו, כאשר רצה להיכנס לחדרו של אביו, רעדה ידו כאשר הניח אותה על ידית הדלת. את המצווה "איש אימו ואביו תיראו" הוא קיים, פשוטו כמשמעו, בחיל וברעדה.

מתוך קונטרס כבוד אב ואם

מסופר שפעם באו איש ואישה בפני הרב וברצונם להתגרש. האישה טענה בפני הרב שבזמן האחרון זכתה ב"ה לחזור בתשובה ואילו בעלה אינו מעוניין בזה כלל, ולא עוד אלא שאין הוא חפץ לקבוע מזוזה בביתו כלל ומסרב

לכך בכל תוקף. והיא אינה מוכנה להתגורר בבית ללא מזוזה. ולכן שלום הבית התערער.

כששמע הרב את דבריהם קם בשמחה ואמר להם: "יש לי רעיון מצוין בשבילכם. הרי יש בדלת שני משקופים, ואני מציע לעשות פשרה ביניכם: במשקוף אחד תקבעו מזוזה ובשני אל תקבעו מזוזה". שמח הבעל להצעה והסכים לקבוע מזוזה....

חיוב קטנים בקריאת שמע וברכותיה

פינת ההלכה

הרב דב ניסים עליע"א, ראש כולל "פורת יוסף"

מדין תורה קטן עד גיל שלוש עשרה שנה ויום אחד פטור מכל המצוות, כיוון שאינו בן דעת. ומכל מקום חכמים חייבוהו במצוות כדי להרגילו ולחנכו.

ולכן בכל מצווה, משעה שהקטן יכול לקיימה חייב אביו לחנכו לקיים אותה. כגון: קטן היודע לנענע לולב - חייב בלולב. להתעטף בציצית - חייב בציצית. לשמור תפילין (בנקיות הגוף, שלא לישן בהם ושלא יכנס בהם לבית הכסא) - אביו קונה לו תפילין. קטן היודע לדבר - אביו מתחיל ללמדו תורה, פסוק "תורה צוה לנו משה" ופסוק "שמע ישראל".

לפי זה נראה שכך ראוי לעשות גם במצוות קריאת שמע, לחנכו וללמדו לקרוא קריאת שמע עם ברכותיה, משעה שמבין ויודע מה שאומר, דהיינו משהגיע לגיל חינוך (שש שנים).

ומכל מקום מעיקר הדין אין אביו חייב לחנכו במצוות קריאת שמע כשאר המצוות, מפני שאין הקטן מצוי אצל אביו בזמן קריאת שמע בערב, וגם בבוקר עדיין ישן הוא.

וכל זה דווקא לענין קריאת שמע וברכותיה, אבל לענין תפילת עמידה, חייב אביו לחנכו כיוון שהתפילה היא בקשת רחמים מאת ה' יתברך, וזה עיקר ובסיס שאי אפשר בלעדיו.

לסיכום: אע"פ שמעיקר הדין פטור האב מלחנך את בנו לקרוא קריאת שמע וברכותיה, מכל מקום רצוי לחנכו גם במצווה זו. אבל בתפילת עמידה חייב האב לחנכו מהדין.

הדרך היעילה ביותר להשפיע על הילדים,

היא להראות להם כיצד אנו מתנהגים, וכך ילמדו לחקות את ההורים. וזה דורש מאיתנו להתנהג בהתאם להיות מאופקים, סבלניים, ובעלי מידות, ואפילו כשקשה אז להשתדל להיות כך לכל הפחות ליד הילדים...

וכשבבית הכל רגועים כך גם הילדים, וגם בעניינים אחרים, כשאנו מקפידים על כשרות ולא אוכלים בכל מקום גם הילדים כך. כשאנו מראים להם שהתורה יפה ונעימה ללא איומים או ענישה הילדים לומדים ליהנות מהלימוד.

ילדים כהלכה